

Сподіваємося, що з урахуванням участі всіх держав – членів ЄС у Монреальській конвенції Україна досягне гармонізації правових норм з правовим полем Євросоюзу. Приєднання до Монреальської конвенції вимагає внесення змін до Правил повітряних перевезень вантажів, затверджених Наказом Державіаслужби від 14.03.2006 р. № 186 [2].

Підсумовуючи, слід сказати, що Монреальська конвенція забезпечує необхідну модернізацію в ряді ключових напрямів, що пов'язані з перевезенням пасажирів і вантажу повітряним транспортом.

Література

1. Конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень; Конвенція, Міжнародний документ від 28 травня 1999 р. / ратифікована Законом України від 06.05.2009 р. // ВВР.– 2009.– N 31.– Ст.254.

2. Про затвердження правил повітряних перевезень вантажів: Наказ Держслужби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 14.03.2006 року, № 186 (зареєстр. в МЮ України 13.06.2006р. за № 705/12579) // Офіційний вісник України.– 2006.– №6.– Ст. 14.

УДК 347.826:629 (043.2)

Малишко В.М.,
к.ю.н.,
Лемішко Д.А.,
студент,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ БІРЖ ПРАЦІ

Біржа праці – це організація, що спеціалізується на посередництві між робітниками і підприємцями з метою купівлі-продажу робочої сили. Не усуваючи безробіття в цілому, біржі праці дозволяють упорядкувати наймання підприємствами робочої сили і скоротити громадянам час пошуку місця роботи. При існуванні системи страхування від безробіття біржі праці виконують також функції контролю за встановленням права на отримання допомоги безробітними і за її втратою. Біржі праці можуть мати різні форми: бюро, контори, товариства і т.п. Залежно від форм власності виділяються наступні їх основні види: приватні, що функціонують на комерційній основі: філантропічні, громадські і державні. Біржі праці, крім працевлаштування безробітних, звичайно надають послуги особам, охочим змінити місце роботи, вивчають попит і пропозицію робочої сили, збирають і поширюють інформацію про рі-

вень зайнятості в розрізі професій і територій. До компетенції бірж праці входить також професійна орієнтація молоді, направлення молодих людей на курси для надбання професії. Важливе місце займає організація перенавчання і працевлаштування інвалідів. Направлення бірж праці не обов'язкові для підприємців, що можуть відмовити в прийомі на роботу. З іншого боку, відмова безробітного від направлення на роботу, як правило, спричиняє втрату права на допомогу по безробіттю. Діяльність бірж праці отримала міжнародно-правову регламентацію у ряді конвенцій МОП.

В цілому конкретні заходи діяльності бірж праці можна розбити на наступні групи: діяльність бірж як органу захисту інтересів торгівлі на ринку праці; створення центрального ринку; виявлення стану ринку і цін; сприяння розвитку вищих форм торгівлі трудовими ресурсами.

Серед переваг, які представляють біржові контракти, можна виділити: поліпшення планування питань пропорційного рішення кадрових питань; вигода; надійність; конфіденційність; швидкість; гнучкість; ліквідність; можливість арбітражу.

Біржа праці може: знаходити зацікавлені організації кожен місяць або кожного кварталу, що дають замовлення на ті чи інші вакантні місця; виконувати всю кількість замовлень організації, яка робить кадровий запит; звернутися до традиційних ринків праці, скориставшись механізмом трудової підготовки на необхідні в даній місцевості потреби.

Біржа праці – це місце, куди звертаються безробітні, щоб знайти роботу і одержати допомогу з безробіття, поки ця робота не знайдена.

Служби зайнятості в Україні відразу формувалася як централізована державна система на правовій основі Закону "Про зайнятість населення" і на базі широко розгалуженої державної служби працевлаштування з використанням її матеріально-технічної бази, системи обліку й кадрового складу працівників. Колишня служба працевлаштування перебудовувалася з урахуванням становлення ринку праці. Під час створення служби зайнятості враховувався світовий досвід і міжнародні норми. Її обов'язки й права були визначені статтею 19 Закону України "Про зайнятість населення".

Слід зазначити, що діяльність бірж праці не робить істотного впливу на стан ринку праці. Направлення, що видаються біржами праці, не є обов'язковими для підприємців. Багато підприємців наймають працівників безпосередньо через відділи кадрів своїх підприємств, що дозволяє особливо кваліфікованим працівникам не користуватися послугами бірж праці, а зв'язуватися безпосередньо з підприємством.

Згідно із Законом України про зайнятість населення вже реалізується

програма формування ринку праці: створено близько 700 регіональних центрів зайнятості, розпочата реєстрація безробітних, здійснюється працевлаштування переважної більшості тих, хто звертається до центрів зайнятості.

Ще не використано громадські роботи, які фактично є дійовим і універсальним засобом активної політики на ринку праці. Хоч і схвалено національну програму громадських робіт як частини Державної програми зайнятості населення, проте вона не реалізується. Водночас громадські роботи дають змогу найраціональніше використати кошти, що виділяються на соціальні потреби безробітних. У процесі їх проведення безробітні просто відпрацьовують свої суми коштів, а їхня праця приносить суспільству значну користь. Особливо значний ефект вони дають у тих галузях і регіонах, у яких на даний час невігідні відособлені вкладення підприємців.

Інвестором таких коштів на національному рівні виступає держава. Вона цілеспрямовано перерозподіляє кошти державного бюджету, використовує відповідні цільові фонди, випускає державні позики. Всі вони концентруються у відповідних програмах для заміщення робочих місць у сфері природоохоронних і соціальних робіт, ремонті шляхів, землевпорядкуванні, будівництві на селі тощо.

Має сенс і діяльність закладів регіональної соціальної служби молоді. Молодіжна біржа праці, створена цією службою, призначена для вивчення попиту на робочу силу, забезпечення населення, що не працює, робочими місцями. Особлива допомога надаватиметься студентській молоді для пошуку роботи за сумісництвом та інвалідам. Молодіжна біржа відкриває курси, створює додаткові робочі місця, планує за пайовою участю з підприємствами міста Харкова інші заходи.

На договірній основі з навчальними закладами формується система професійної перепідготовки безробітних, в якій щороку перенавчатимуться 350-400 тис. чоловік. Проте, ще не всі питання функціонування ринку праці вирішені. Зокрема, незадовільно формується матеріально-технічна база центрів зайнятості. Вони не забезпечені достатньою мірою комп'ютерною технікою, не створена елементарна інформаційна мережа, без якої не може бути ринку. Повільно формується і фонд зайнятості, з якого потрібно черпати кошти компенсації незайнятим.

Актуальною є проблема монополізації ринку праці. Потужні державні й галузеві незалежні профспілки постійно зловживають своєю силою, шантажують бізнес і уряд, вдаються до диктату, що призводить до економічних збитків. В умовах гіперінфляції, коли потрібна висока соціальна відповідальність і тих, хто піднімає ціни, і тих, хто домага-

ється підвищення заробітної плати, втрати від несанкціонована страйків та всіляких зупинок виробництва зростають багаторазово.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996р. // ВВР.– 2013.– №30.– ст.184
2. Економічна теорія. Політекономія. Підр. / За ред. В.Д. Базилевича – К.: Знання – Прес, 2010.– 340 с.
3. Ринок праці та зайнятість: Навч. Посіб за ред. Петюх В.М.– К., МАУП, 1997 – 120 с.

УДК 347.826:629 (043.2)

Малишко В.М.,
к.ю.н.,
Лішук Т.В.,
студентка,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

РЕГУЛЮВАННЯ БІРЖОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

На сучасному етапі реформування економіки України одним з основних завдань є переосмислення економічної концепції становлення та функціонування ринків основних активів та визначення головної мети державної політики щодо забезпечення на них стану динамічної рівноваги. Біржова торгівля регламентується законодавчими актами та контролюється державними та громадськими комісіями.

Біржова діяльність у ринковій економіці строго регулюється як з боку держави, так і з боку учасників біржового процесу шляхом розробки й введення системи біржових правил.

Регулювання біржової діяльності – сукупність конкретних способів і прийомів по певному впорядкуванню роботи бірж і укладання біржових угод на основі встановлених правил і вимог.

Метою регулювання біржової діяльності є забезпечення стабільності, збалансованості й ефективності біржового ринку. Основним завданням регулювання біржової діяльності є запобігання маніпулюванню цінами, захист інтересів дрібних фірм і спекулянтів.

Державне регулювання біржової діяльності здійснюється державними органами, до компетенції яких входить виконання тих чи інших функцій регулювання.